

אביטה נפלאות

בס"ד, פרשות וישלח - וישב תשפ"ג, גיליון 25

מעובד מתוך שיעורים והתוועדויות של הרב יצחק גינזבורג שליט"א

מגמת החסידות: להפוך את הדין לרחמים

סקיימים גם בנפילות שלנו, ולהשיבם אל הקדושה מתוך רחמים ואכפתיות. זוכרים לא רק את המצב הנוכחי אלא גם את הפוטנציאל האיך-סופי.

מילת המפתח כאן היא "רחמים". לא במובן של חמלה משפילה אלא במובן של אהבה מתוך הזדהות ואמפתיה. כאב המרחם על בנו, כאם המחבתק את עוללה - כך אנחנו מאמצים אל לבנו את המציאות על כל סיבוכיה ומעקשיה, ומסכימים לצעוד אֶתה את הדרך הארוכה-שהיא-קצרה אל התיקון השלם.

את המהפך הזה - מכיסא דין לכיסא רחמים - עלינו לעשות הן כשאנחנו דנים את עצמנו, הן כשאנחנו מבקרים את זולתנו והן כשאנחנו מקימים מערכת משפט על פי התורה. גם הכלל זקוק לרחמים.

זוהי אולי אבן-הבוחן העיקרית להשפעת החסידות על האדם: האם הוא מצליח לשנות בעקבותיה את דרך ההסתכלות שלו, את התפילות שלו ואת הפעולות שלו - מדין לרחמים. מי שזוכה לכך, מבין מדוע אמר הרבי הרש"ב על י"ט כסלו שזהו יום אשר "אור וחיות נפשנו ניתן לנו". לחיים לחיים!

ברוך ה', התרגלנו לשמוח בי"ט כסלו ולציין אותו ברוב עם, אבל משהו עדיין מעורפל. מה ההשפעה של מאורע מלפני מאתיים ומשהו שנה על החיים היהודיים שלנו כיום?

השאלה רק מתגברת כשנתקלים בכינוי שטבע הרבי הרש"ב, החמישי בשושלת חב"ד, "ראש השנה לחסידות". ראש השנה? עד כדי כך?!

כנראה שהשאלה עצמה היא התשובה. י"ט כסלו אכן מקביל לראש השנה, והבנת ההקבלה הזו תעזור לנו לזהות את משמעות היום עבורנו.

בראש השנה אנו מבקשים מה' שיעמוד מכיסא דין וישב על כיסא רחמים, ובי"ט כסלו לומדים ליישם זאת בעצמנו.

תורת החסידות מדריכה אותנו כיצד לעמוד בעצמנו מ"כיסא דין" של מבט ביקורתי וחסר-סבלנות כלפי המציאות, ולשבת על "כיסא רחמים" של תיקון המציאות מתוך אהבה ורוך, בלי לוותר על התביעה העמוקה ממנה להאיר את אור ה'.

בזכות תורת החסידות אנחנו לומדים להביט גם על הכוונות הפנימיות, ולא רק על המעשים בפועל. מתאמצים לזהות את ניצוצות הטוב

מעובד מתוך חוברת נפלאות היוצאת בכל שבוע ומופצת בכל רחבי הארץ. להצטרפות - ראו בגב הגליון

נ	ג	ל	ע	י	נ	י
ו	א	כ	י	ט	ה	
נ	פ	ל	א	ו	ת	
מ	ת	ו	ר	ה	ר	

להפוך את המבט

ולאחר מימוש האינטרס הם יפנו איש לדרכו. נשמתנו אוהבת את ה', היא עומדת מולו ופניה כלפיו. בתחילה, כל יחסה למציאות הוא יחס של 'אחור', היא אינה מגלה בה עניין רב. אך עליה **לסובב את הפנים אל המציאות**. הביקורת על המציאות קיימת משום שאיננו מוכנים 'להסתכל לה בעיניים', והתיקון לכך הוא לפקוח עיניים, להישיר אליה מבט ולהתעניין בה בכנות.

**כשניתקל באווירה זדה לרוחנו,
במקום להגיב בביקורת, נרחם על
הכלואים בתרבות גסה וקשורים
בכבלים חברתיים שליליים**

הפניית המבט למציאות מלווה בהיפוך יחס כלפיה. את הדין עלינו להפוך לרחמים, ואת תחושת הזרות והביקורת – לקרבה ולהתעניינות.

כשניתקל שוב באווירה זרה לרוחנו, במקום להגיב בביקורת, נרחם על האנשים היקרים הכלואים בתרבות גסה וקשורים בכבלים חברתיים שליליים. נרחם על הניצוץ האלוקי שאינו מצליח להתבטא, ועל הפוטנציאל היקר שבעזרה ובהכוונה נכונות מסוגל לצאת לאור.

רחמים על מציאות רחוקה מסוגלים להפוך אותה לקרובה וראויה. הרחמים מתעוררים מתוך אמונה בטוב החבוי כאן, מזהים אותו ועוזרים לו להתגלות.

כאשר נקלעים למקום זה, לאווירה גסה, מתעוררים בנו באופן טבעי כעס וביקורת כלפי המציאות הפגומה וכלפי מי שהכניס אותנו לתוכה. גם ביחס לעצמנו, כאשר דברים לא הולכים כפי שתכננו, עלולה להופיע אותה תחושה – מה הערך אם זו התוצאה? מדוע נקלעתי למצב הזה? אצלנו, כיהודים מאמינים, השואפים לשלמות העולם ולתיקונו, החוש הזה פעיל שבעתים. החיסרון במציאות מספק הזדמנויות רבות לחוש כלפיה זרות.

התחושה הזו מושרשת בעצם קיומנו. כולנו נולדנו 'עם הפנים למעלה'. לפני הלידה הייתה נשמתנו בגן-עדן והתענגה על בוראה. הירידה לתוך העולם, באופן טבעי, מלווה בתחושה של כורח ודיעבד –

"על פְּרִיָּה אֶתָּה נּוֹצֵר, וְעַל פְּרִיָּה אֶתָּה נוֹלֵד, וְעַל פְּרִיָּה אֶתָּה חֵי...". אנו חיים ופועלים בעולם, אך נשמתנו מְפָּנָה את פניה למקום שממנו הגיעה. היא מתגעגעת לה' ומעוניינת אך ורק בקשר אתו. לכן כאשר אנו פוגשים מציאות פגומה אנו מתמלאים 'דין' וביקורת כלפיה. נשמתנו מפנה את הגב אל מציאות העולם הזרה לה, מחשש מהסכנות הרוחניות הכרוכות בה.

בלשון הקבלה, זהו ההבדל בין קשר מתוך תודעת "פנים בפנים" לבין קשר מתוך תודעת "אחור באחור". המילה פנים היא מלשון פנימיות. פני האדם מסגירות את המתחולל בתוך לבו. בקשר של אהבה ורצון, שני הצדדים מעוניינים זה בזה. לעומת זאת, בקשר של אחור באחור מתקשרים למען אינטרס משותף – אין לצדדים עניין להיכנס זה ללבו של זה,

לסיכום: בטבענו אנו בעלי מבט ביקורתי על המציאות הנמוכה שאליה ירדנו. עלינו להפוך את המבט מדין לרחמים, ומביקורת להתעניינות כנה ולאמונה בטוב החבוי.

המשיח המרחם

אחד מתלמידיו, שהיה גאון עולם עוד לפני שהפך לתלמידו, מסופר כיצד התקרב לחסידות:

המגיד ממעזריטש, שיום פטירתו חל ב"ט כסלו, היה ממשיכו הגדול של הבעל-שם-טוב. על

שינוי המבט על הזולת טומן בחובו סוד משיחי. המשיח יגאל את כל העולם בכך שהוא יתבונן בכל אחד ואחת ברחמים, ויעורר אותם לגלות את הטוב שבהם. משום כך, ישעיהו אומר עליו: "כי

המשיח יגאל את כל העולם בכך שהוא יתבונן בכל אחד ואחת ברחמים, ויעורר אותם לגלות את הטוב שבהם

מְרַחֵם יְנַהֵם, וְעַל מְבוּעֵי מַיִם יְנַהֵלם". עלינו לנהוג כמוהו. קשה לנו עם פלוני? במקום לכעוס, עלינו לראות את הטוב הטמון בו, לזהות את המשברים והבעיות שהביאו אותו לכך, לחוש את הכלא הפנימי שבו הוא נתון ופשוט לרחם עליו. פגשנו בתופעה פסולה? הרחמים על הניצוץ האלוקי שבה שאינו מצליח להתגלות יעזרו לנו לתקן אותה.

כך נוצר לו מעגל ההולך ומתרחב:

הפיכת הדין והביקורת שבתוכנו לרחמים היא גילוי הניצוץ המשיחי שטמון בנו. פעולה זו מסייעת לזולת לגלות את הניצוץ המשיחי הטמון בו, לרחם על זולתו ובכך להפוך את הדין שבתוכו לרחמים. את ההתעוררות הזו הוא מעביר הלאה לחברו, עד שהתעוררות ניצוצות משיחיים רבים תעורר ותביא את המשיח הכללי, כאדוות המתפשטות לכל עבר.

פעם, בהיותו יושב בבית המדרש ולומד, שמע לפתע קריאה מבחוץ: "מה לך יושב פה סגור ומסוגר? מוטב שתצא לאוויר העולם לראות איזה אור זורח בעולם!". הצועק היה תלמיד ותיק של המגיד. כדי להמחיש לו את אותו 'אור זורח', חזר לפניו אותו תלמיד ותיק על דרשה קצרה מרבו, בעלת משפט אחד:

"מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ - העולם כולו מלא בדברים שאפשר לקנות בהם את ה' יתברך".

דרשה זו כל-כך הלהיבה את נשמתו של אותו למדן, ומרוב התפעלות קפץ מהחלון, נסע למעזריטש והפך לאחד מגדולי תלמידי המגיד.

זהו אכן חידוש מהפכני.

בתחילת דרכו היה הלמדן 'בחור-ישיבה' קלאסי, המניח שכדי להתקרב לה' יש צורך לברוח מהמציאות המנוכרת לכל דבר שבקדושה. עליי להסתגר בבית המדרש וכך להינצל מפגעי המבול

הפיכת הדין והביקורת שבתוכנו לרחמים היא גילוי הניצוץ המשיחי שטמון בנו

שבחוץ. אך במבט שני אפשר להפוך את הפנים למציאות, ומתוך רחמים לחדור לפנימיותה. אר-אז מגלים שה' נמצא בתוכה, ובאמצעות כל פרט ופרט אפשר ואף רצוי 'לקנות את ה'". כל פרט מוביל אל בוראו.

לסיכום: שינוי המבט והרחמים על המציאות מגלים שבכל דבר אפשר למצוא את ה'. הפיכת דין לרחמים מעוררת את הניצוץ המשיחי בתוכנו, ומקרבת את ביאת המשיח.

תחנה שלישית

תיקון החברה - מדין לרחמים

המחשבה כי דין תורה ניצב על מידת הדין בלבד, היא מתוצאות הגלות הארוכה, שבה אבדה הסמיכה ונחלש כוחם של חכמי ישראל לעשות משפט. האמת היא הפוכה: הפיכת המבט לרחמים משמעותית במיוחד במערכת משפט מתוקנת.

"אין מרחמים בדין!", אומר רבי עקיבא. נדמה כי בית דין שבו שומרים על הגבולות החברתיים והציבוריים וצריכים לדון דין אמת - הוא המקום האחרון שבו פוגשים רחמים. האם הפיכת הדין לרחמים רלוונטית רק בחיי הפרט?

הראשונים שימשו כאבות-בית-דין. חלקם הגדילו לעשות ובמקרים מיוחדים 'הזמינו' אף את הקדוש-ברוך-הוא בכבודו ובעצמו לדין-תורה. מי שדן

כשמערכת המשפט מתוקנת, גם השיח הציבורי הופך מדין לרחמים

דין-אמת אינו עושה זאת רק מתוך ראייה כללית, שלצורך תיקון החברה מתעלמת מהפרטים. אדרבה, הוא מחפש לבחון כל מקרה לגופו ולהיטיב עם כל אדם.

עלינו להפוך את הדין לרחמים גם בחיי החברה. להקים מערכת משפט מתוקנת, המוציאה את הצדק לאור מתוך רחמים על כל אחד והתאמת הפסיקה למה שהוא באמת זקוק. "כִּי מִרְחָמִים יִנְהַגֶּם וְעַל מְבוּעֵי מַיִם יִנְהַלֵּם".

כשמערכת המשפט מתוקנת, גם השיח הציבורי הופך מדין לרחמים. לפעמים אנחנו כל-כך בטוחים שהציבור צריך להתנהג באופן מסוים ולא אחר, שקשה לנו להביט בעין טובה על היחיד שנוהג שלא כדעתנו. יכול להיות שיש לנו דעות נחרצות על מה צריכה להיות הנהגת הציבור בנושא כלשהו, אבל איך נהגנו כשפגשנו את היחיד שמחזיק בדעות אחרות - האם הצלחנו לזכור גם את החברות האנושיות והערבות היהודית הבסיסית שלנו? הפיכת הדין לרחמים בחיי הכלל פירושה לדעת לרחם ולאהוב גם את מי שאיננו נוהג על פי הכללים הנכונים, ואולי אפילו מפר אותם בגסות. הוא אולי טעה, אבל הדבר רק מעורר את אהבתנו אליו לחפש את הדרך להשיבו אל מקומו הטוב לו.

בחסידות מוסבר כי היצמדות לכללים היא פעולת מידת הדין - יש כלל שעל פיו בוחנים את המציאות, והכל מותאם אליו. לא חשוב מי אתה ומה הם מניעיך - כולם שווים בפני החוק.

לעומת זאת, ההתייחסות לפרטים שייכת למידת הרחמים - גם כשהדין מחייב את החייב הוא עושה זאת מתוך רחמים על האדם שנסיבות חייו הביאו אותו לגנוב, ומוצא עונש מתאים שיעזור לו לעלות על דרך הישר וישחרר-ינקה אותו מהגזל שדבק בכפיו ומזיק לו. לכן בהלכה, ודווקא בזו המצריכה בית דין של 'סמוכים', אנו מוצאים קשר ישיר בין ה'עונש' לבין ה'כפרה' על החטא עצמו.

כשבעלי הדין חשים את פסיקתו המרחמת של הדיין, הם יוצאים מבית הדין מרוצים... כך מתואר במסכת אבות: "וְכַשְׂיָהוּ בְעַלֵּי דִינֵין עוֹמְדִים לְפָנֶיהָ, יְהִי בְעֵינֶיהָ פְּרָשְׁעִים. וְכַשְׂנֹפְטָרִים מְלַפְנֶיהָ, יְהִי בְעֵינֶיהָ פְּזָאִיו, כְּשֶׁקָּבְלוּ עֲלֵיהֶם אֶת הַדִּין". לפני הדין

כשניתקל באווירה זדה לרוחנו, במקום להגיב בביקורת, נרחם על הכלואים בתרבות גסה וקשורים בכבלים חברתיים שליליים

אף אחד לא נמצא בדיוק במקומו הנכון, והתמונה מטושטשת ומצערת. אחרי הדין, כשהשופט ברגישותו שם כל אחד במקומו הראוי לו, הכל נמתק ומשמח.

מערכת משפט מתוקנת ומרחמת היא חלק מסימני הגאולה. לכן רבים מצדיקי החסידות

לסיכום: שינוי המבט מדין לרחמים משמעותי גם לחיי הכלל - מערכת משפט מתוקנת אינה נצמדת לכללים אלא בוחנת כל מקרה ואדם לגופו. הוצאת הצדק לאור היא מתוך רחמים אף על החייב.

תחנה רביעית

מדין לרחמים העולם עומד

גמילות חסדים".

ניתן לדרוש כי "על [ידי] שלושה דברים, העולם

המשנה במסכת אבות אומרת: "על שלושה

דברים העולם עומד: על התורה, ועל העבודה ועל

תכלית התפילה – לעורר רחמים על החבר

“עבודה שבלב זו תפילה”. בלשון חז”ל תפילה נקראת “רחמי”, משום שכל עניינה של התפילה הוא לעורר רחמים – על מצב השכינה, על המציאות התחתונה של המתפלל ושל הזולת. האר”י הקדוש הורה לקבל לפני התפילה את מצוות “וְאֶהְיֶה לְרַעֲךָ כְּמוֹךָ”. כדי להצליח להתפלל על הרע עלי להזדהות אתו, לאהוב אותו ומתוך כך לרחם עליו.

גמילות חסדים – רחמים בפועל

התורה מעניקה לי מבט מרחם, בתפילה אני מעורר את הרחמים של ה', ואילו גמילות חסדים היא כבר מימוש הרחמים בפועל. העולם הולך ונתקן בזכות גמילות החסד בפועל עם הזולת – להעניק לו בממון, בדיבורים טובים ובהתגייסות לעזרתו.

עומד” מכיסא דין ויושב בכיסא רחמים. ‘על ידי תורה’, ‘על ידי עבודה’ ו’על ידי גמילות חסדים’ הנעשים בתודעה נכונה, המציאות מרוחמת ונמתקת.

תכלית התורה – לדון כל אדם לכף זכות

הסימן לכך שאדם לומד תורה לשמה הוא אופן הסתכלותו על הזולת. אם לימוד התורה מביא את האדם, חלילה, לריחוק מהמציאות ולביקורת כלפי אנשים, הוא לא הצליח להבין את התורה באמת. לימוד תורה אמיתי מעניק ללומד שכל אלוקי, המסוגל לרדת לעומק האדם, להבין את המורכבות שבו ולהתמלא ברחמים כלפיו. בולטים הסיפורים הרבים על הבעל-שם-טוב, שתורתו, בשונה מתורת ‘מוכיחים’ אחרים באותו דור, הביאה אותו לרחמים על בני דורו.

לסיכום: על ידי שלושה דברים העולם עובר מדין לרחמים -
לימוד תורה מעניק מבט מרחם;
תפילה מעוררת רחמים על הזולת;
גמילות חסדים היא מימוש הרחמים בפועל.

ראש השנה לחסידות

מעבר מהסתכלות כללית, בוחנת וביקורתית, להעמקה מרחמת במקומו האישי של כל אחד. פנימיות התורה מבקשת לחדור לפנימיותם של האנשים ולזהות בהם את הטוב. כל אחד יכול לעבוד את ה', התורה באה ללמד זכות על המציאות ולגלות בה אור חדש, ומתוך כך פרט מסוגל לבקוע אור גדול.

לכיסא רחמים. שם הכל נראה אחרת - ה' מזהה את הרצון הפנימי של כל אחד, את הפוטנציאל הטמון בנשמתו, מרחם על ברואיו ומעניק להם הזדמנות נוספת.

הפיכת הדין של ה' לרחמים מעניקה לכולנו את הכוח לכך. זהו עניינה של החסידות - הפיכת הדין הפנימי לרחמים.

את י”ט כסלו, הילולת המגיד ממעזריטש וחג הגאולה של בעל התניא, מציינים כחגה של תורת החסידות. הרבי הרש”ב (הרבי החמישי בשושלת חב”ד) טבע לו את הכינוי ‘ראש השנה לחסידות’. בעומק, עבודת ראש השנה היא בקשה מה' לקום מכיסא הדין שעליו הוא יושב ולעבור

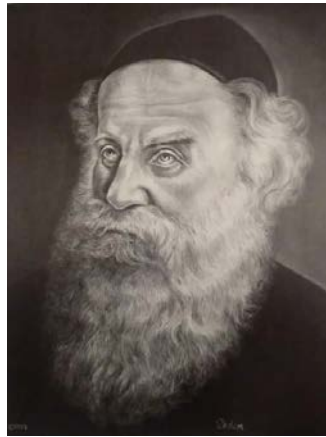
המאמר מעובד מעלון נפלאות מקץ תש”פ
bit.ly/VA_miketz_80

"אתה יודע רזי עולם"

אדמו"ר הזקן

וגיבור חיל. גם הוא שמע קול בכי, וחשב שגזלנים התנפלו על מישוהו. התקרב למקום, וראה הרבה אנשים סביב משפחה אחת, והמשפחה בוכה. בלי להתבלבל תפס את האנשים והתחיל להרביץ להם, אך הסתבר שהייתה זו משטרה, והמשפחה היא משפחתנו של בעל אכסניה יהודי שלא שילם לפריץ, וכעת צריך ללכת למאסר בבור... קרא הבחור: "ריבוננו של עולם, אם היו פה שודדים וגזלנים והדבר היה תלוי בכוח – כוח יש לי. אבל פדיון המשפחה לא תלוי בכוח אלא בכסף, וכסף אין לי..."

סיים אדמו"ר הזקן: על סיפורים כאלה נאמר "אתה יודע רזי עולם". רק אתה, הקדוש-ברוך-הוא, יודע למה העשיר בעל הכסף נקלע למקום שצריך בו כוח, והבחור בעל הכוח הגיע

למקום שצריך בו כסף.

אז למה התכוון אדמו"ר הזקן? האם יש הסבר לתעלומות של "רזי עולם", לחידות הגדולות של החיים עצמם?

הגילוי של רזי עולם כרוך בגילוי מחודש של התורה עצמה. כך אומרים חז"ל כי המשיח מגלה "תורה חדשה" שהיא-היא הממד הפנימי של התורה שקיבלנו בהר סיני. תורת החסידות היא 'טעימה' והתחלה מתוך אותה תורה חדשה. תורה זו חקוקה בנפשנו, היא אינה באה 'מבחוץ' אל העולם אלא מגלה כמה סודות ורזים יש בעולם כמות שהוא, איך האור האלוקי נמצא בכל דבר בעולם. כש"התורה החדשה" תתגלה מתוכנו בשלמות, נוכל לפענח מתוך לבנו את רזי התורה המתגלים במציאות.

רבי שניאור זלמן מליאדי, תלמידו של המגיד ממעזריטש ומייסד חסידות חב"ד, כתב את ספר התניא ואת הספר 'שולחן ערוך הרב', ועוד הרבה דרושי חסידות שנכתבו מפיו. בתאריך י"ט בכסלו מציינים את שחרורו מהכלא הרוסי, שמלבד ההצלה ממוות לחיים היה אות וסימן ל"הסרת הקטרוג" על הפצת תורת החסידות.

פעם, בזמן תפילת מנחה של יום כיפור, ניגש אדמו"ר הזקן לבנו ואמר: "אנו אומרים 'אתה יודע רזי עולם' – רזי תורה הקב"ה מוסר לחכמים ולצדיקים של הדור, אבל רזי עולם רק הוא יודע!". כדי להמחיש זאת, סיפר אדמו"ר הזקן שני סיפורים שקרו בעת ובעונה אחת:

פעם אחת נסע יהודי לביתו,

כשעגלתו מלאה סחורה יקרה שקנה ביריד. הוא היה עייף מאוד, ישב בעגלה ונרדם. לפתע התעורר, ומצא שהעגלון טעה בדרך, העגלה שוקעת בבזבז טובעני וגם הסחורה הולכת לאיבוד... כשראה את מזל-הבייש, החל היהודי לבכות ולצעוק לה'. באותו זמן עבר בדרך יהודי אמיד ששמע את קולו, התקרב לראות מה העניין וניגש לעזור ליהודי ולעגלון להוציא את העגלה מהבזבז. השקיע העשיר את כל כוחו הדל, אך העגלה המשיכה לשקוע. נאנח העשיר בצער: "ריבוננו של עולם, אני רוצה לעזור ליהודי המסכן. אם הדבר היה תלוי בכסף, יש לי כסף, הייתי מפזר את כל מה שיש לי בשביל להציל את היהודי הזה. אבל העזרה לא תלויה בכסף אלא בכוח, וכוח אין לי..."

באותו הזמן, במרחק עשר פרסאות משם, הלך ברחוב העיר יהודי אחר – בחור צעיר בעל-כוח

העלון 'אביטה נפלאות' – מעובד מתוך שיעורים שהתפרסמו בחוברת נפלאות. מדי שבוע יוצאת לאור חוברת נפלאות בת עשרות עמודים, המכילה סיכומים טריים של שיעורים והתוועדויות מהתקופה האחרונה, מאת הרב יצחק גינזבורג שליט"א.

נפלאות

שיעורי תורה והתוועדויות חסידיות מהרב יצחק גינזבורג שליט"א

הסוּג כחוכרת 'נפלאות':

❑ כל צדיק עובר 'עקדה', שינוי באמצע החיים. במאסר אדמו"ר הזקן עבר מטמורפוזת – הוא הפך מיעקב אבינו של אבות החסידות למשה רבינו של תורת החסידות.

(מתוך השיעורים 'השתלשלות תורת החסידות' ו'תשובת הצדיקים')

❑ אם אתה עובד את ה' בשפלות ומתוך תמימות – אתה 'בסדר' עם ה'. אסור להגיד לך, כי זה יהרוס לך את השפלות... אבל אתה מוצא חן בעיניו, בלי להתחשב במדרגה שלך בעבודת ה'.

(מתוך השיעור 'שפלות ותמימות - יסודות קונטרס ההתפעלות')

❑ לכלל ישראל יש הבטחה של נצחיות ואין לו להתיירא משום דבר. לקראת הגאולה על כל אחד להפוך לנשמה כללית – לאהוב את כולם, להזדהות עם כולם ולקחת אחריות על כולם – וכך לא לפחד מאף אחד ולאהוב כל יהודי.

(מתוך המדור 'קול שמחה')

חפשו את חוברת נפלאות בבית הכנסת שלכם! לא מצאתם?

מעוניינים להפיץ את חוברות נפלאות המודפסות במקום מגוריכם?
הצטרפו כעת: bit.ly/form-ge
itiel@pnimi.org.il | 052-4295164

לקבלת גליון נפלאות בדוא"ל
צרו קשר כעת:
bit.ly/news_niflaot
דוא"ל: itiel@pnimi.org.il

ג	ל	ע	י	נ	י
ו	א	ב	י	ט	ה
נ	פ	ל	א	ו	ת
מ	ת	ו	ר	ת	ך

"הקהל את העם
האנשים והנשים והטרף וגרף אשר בשעריך"

ההתוועדות המרכזית
י"ט כסלו
עם הרב יצחק גינזבורג

הילולת הרב המגיד ממעזריטש נ"ע
וחג הגאולה של כ"ק אדמו"ר הזקן בעל התניא זי"ע

יום שלישי י"ט כסלו (13.12 למנינם) 20:30

בית זלטה בית רבקה - כפר חב"ד ב'

ברוב שירה וזמרה

ניהול מוזיקלי - אחיה אשר כהן אלורו | חיליק פרוק | שלמה כ"ץ

מכירת ספרים במקום | עזרת נשים | שידור חי

השקת הספר החדש!

שערי תבונה - שערי עיון והתבוננות בספר התניא

י"ט כסלו - הויצטאנון אלנו אויבני מנינו. מלצנים אנאונן

